

reduktion af drivhusgasser i 2008-2012 i forhold til niveauet i 1990.

Vi er fuldt ud enige om, at målopfyldelsen skal ske, men hvordan det skal ske, venter vi med at tage stilling til, til vi har et bedre grundlag at gøre det på.

Jeg håber og tror på, at der, når vi ved senere lejligheder skal tage stilling til de konkrete virkemidler på klimaområdet, vil være bred opbakning i Folketinget, så vi i fællesskab kan sikre, at Danmark kan efterleve disse målsætninger.

Forhandling

Ole M. Nielsen (KRF):

Det er jo helt klart, at vi her er ved det område, hvor Kristeligt Folkeparti er allermest uenig med den nuværende regering – der findes måske andre områder, der også kan give stor uenighed – det kan ikke skjules, at sådan er det.

Ministerens svar rummer jo, at man vil leve op til målsætningerne, men hvordan? Det er jo det, der er det springende punkt.

Jeg har overvejet, og det gjorde jeg også, mens den nuværende regering var i opposition, om partierne Venstre og De Konservative overhovedet accepterede CO₂-udledningerne, altså drivhusgasserne, som et problem, altså om man overhovedet accepterede problemet. Det er jeg stadig væk i tvivl om, for man kan jo godt leve op til alt det, som ministeren lagde op til, kun fordi man accepterer, at man har en international forpligtelse, og det tyder det jo på, når man ser, hvad det er for midler, og hvad det er, man går i gang med.

F.eks. det med, at man vil revurdere det hele. Jamen altså vi var vel egentlig godt på vej med det, der lå. Når man vil revurdere det hele, er det, fordi man vil noget helt andet end den tidligere regering, og det bekymrer os dybt.

I Kristeligt Folkeparti mener vi, at vi som et af de lande, der har den allerstørste CO₂-udledning pr. indbygger, også har den største forpligtelse. Vi har jo ikke kun den allerstørste CO₂-udledning pr. indbygger, vi har også den allerbedste mulighed for at gøre noget ved det, fordi vi er et af de mest velfungerende lande overhovedet, et af de lande, der virkelig har mulighed for at gå ind og påvirke tingene. Noget helt andet er jo, at vi har erfaring for, at når vi går ind og gør tingene lidt bedre og lidt tidligere end de lande, vi ofte sammenligner os med og konkur-

rerer med, har vi faktisk været i stand til at vende det til vores egen fordel.

Det er ikke, fordi jeg mener, at det generelt set er et spørgsmål om at stramme tommelskruerne så meget på sig selv som muligt på alle områder, og at det altid giver god effekt, men det har vi faktisk ret gode erfaringer med f.eks. på energi- og miljøområdet, hvor vi faktisk har vendt de forpligtelser, vi har lagt på os selv, til at være et gode. Vi er kommet foran med forskningen, vi er kommet foran med produktionen osv.

Det mener jeg stadig væk vi har en mulighed for, og vi har i det hele taget behov for at udvikle os inden for forskning og produktion på nogle områder, hvor vi er foran andre lande. Med det høje omkostningsniveau, som vi har i Danmark, kan vi ikke leve af ganske almindelige ordinære produktioner, så skal vi finde ud af noget, som er et hestehoved foran, og der er et af områderne altså miljø- og energiområdet.

KI. 16.30

Jeg har da meget sympati for, at man skal finde ud af, hvordan man kan gøre tingene bedre og billigere. Men når det er bedre og billigere, er det underforstået, at vi altså skal ud at købe kvoter af andre ilande, som har uudnyttede kvoter – ilande, som har brug for at kunne udnytte de kvoter, hvis de skal have gang i deres samfund og deres produktion – og så kan det faktisk reelt resultere i, at der totalt set udledes mere CO₂.

Joint Implementation er fint, fint, men ikke til at leve op til vores egne forpligtelser. Det er fint til at gøre en yderligere indsats, måske til fordel for os selv rundt omkring, og det gælder også Clean Development. Der er meget at gøre i det, men vi accepterer det bare ikke som en måde til at løse vores egne problemer.

Vi erkender, at vi har fået et ekstra problem med de 5 mio. t på grund af uenigheden om udgangspunktet i 1990. Og derfor har vi også åbnet en lille ventil i det forslag til vedtagelse, vi nu fremsætter, for at vi kan gøre noget uden for vores eget land. Men langt hovedparten skal gøres i vores eget land, og det er ikke, som ministeren udtalte, en væsentlig del, der skal gøres i vores eget land. »En væsentlig del« er måske 30 pct., mens »langt hovedparten« måske er 80 pct. eller 90 pct. i vores tilfælde.

Jeg håber, at vi vil få en god debat. Den gule lampe har allerede lyst et stykke tid, så for at jeg kan nå at oplæse det forslag til vedtagelse, som fremsættes af Kristeligt Folkeparti og SF, vil jeg gå over til det nu: